

Nr. 12. Oktober 2008

Høringer og henvendelser: Forsvarere og fængselsbesøg i Køge - Fuldbyrdelse af domme in absentia - EU's narkotikahandlingsplan 2009-2012

99. Færdselsloven - Kontrollerende køreprøve
100. Vold på gade m.v. - Betinget straf - Gentagelsesvirkning - Medvirken
101. Asyl - Udelukkelsesgrunde i medfør af Flygtningekonventionens art. 1 F a og b
102. Beslaglæggelse - Konfiskation - Skudsikker vest
103. Forsvarerbeskikkelse - To advokater fra samme kontor - Interessekonflikt?
104. Erklæringer, ensidigt indhentede og indeholdende bevisvurdering - Dokumentation - Bevis - Terrorsag - Ekstrakter i nævningsager
105. Røveri - Langvarig sagsbehandling - Medvirken - Betinget straf - Tillægsstraf
106. Færdselsloven - Hastighed - Laser - Bevis - Frakendelse, undladt
107. Færdselsloven - Mangler ved køretøjet - Frakendelse, undladt - Frifindelse - Beviser
108. Narkotika - Kokain - Varetægtsfængsling efter dom? - Retshåndhævelsesarrest
109. Ransagning, ulovlig

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Amagertorv 11, 3.
1160 København K, Telefon 3315 0102
Telefax 3314 1933

Direktør William Rentzmann
Direktoratet for Kriminalforsorgen

Amagertorv 11
29. september 2008

Vedr.: Beskikkede forsvarere og fængselsbesøg i Køge Arrest.

Foreningen har i september d.å. modtaget nedennævnte henvendelse fra en af foreningens medlemmer.

"Jeg har de sidste par uger været nogle gange i Køge arrest, hvor personalet oplyser, at de er instrueret om, at alle advokater også skal gå igennem metaldetektoren og efterlade genstande indtil den ikke længere lyser. Personligt er jeg lidt bekymret - ikke fordi jeg medbringer våben - men fordi min erfaring siger, at det navnlig er bøjle-BH'er, metal i høje hæle og den slags, som slår ud på detektorerne - jeg kunne også have mistanke til vores sagsomslag m.v. Jeg har for det første ikke lyst til at stå at strikke overfor de ansatte i fængslet og så synes jeg, at taksterne for fængselsbesøg er for lav til at man skal bruge halve timer på at finde frem til, hvad som kan tillades medbragt.

Hvis der er generelle regler, som gælder også for de ansatte i fængslerne/arresthusene, må jeg vel efterleve dem, men det blinker fortsat lystigt, når de passerer detektorerne."

Foreningens bestyrelse bemærker, at der ikke i foråret 2008 har været stillet tilsvarende betingelser for forsvarerbesøg. Bestyrelsen bemærker yderligere, at der tilsyneladende ikke har været nogen dialog mellem arresten og de beskikkede forsvarere, før de skærpede adgangskrav er indført.

Endelig bemærker bestyrelsen, at der heller ikke synes at være nogen saglig begrundelse for, at arresten har indført kravene.

Foreningen udbeder sig Direktoratets bemærkninger hertil.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Nr. 12. Oktober 2008

Høringer og henvendelser: Forsvarere og fængselsbesøg i Køge - Fuldbyrdelse af domme in absentia - EU's narkotikahandlingsplan 2009-2012

99. Færdselsloven - Kontrollerende køreprøve
100. Vold på gade m.v. - Betinget straf - Gentagelsesvirkning - Medvirken
101. Asyl - Udelukkelsesgrunde i medfør af Flygtningekonventionens art. 1 F a og b
102. Beslaglæggelse - Konfiskation - Skudsikker vest
103. Forsvarerbeskikkelse - To advokater fra samme kontor - Interessekonflikt?
104. Erklæringer, ensidigt indhentede og indeholdende bevisvurdering - Dokumentation - Bevis - Terrorsag - Ekstrakter i nævningsager
105. Røveri - Langvarig sagsbehandling - Medvirken - Betinget straf - Tillægsstraf
106. Færdselsloven - Hastighed - Laser - Bevis - Frakendelse, undladt
107. Færdselsloven - Mangler ved køretøjet - Frakendelse, undladt - Frifindelse - Beviser
108. Narkotika - Kokain - Varetægtsfængsling efter dom? - Retshåndhævelsesarrest
109. Ransagning, ulovlig

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Amagertorv 11, 3.
1160 København K, Telefon 3315 0102
Telefax 3314 1933

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Amagertorv 11
1. oktober 2008

Vedr.: Sagsnr. 2008-305-0675. Høring over udkast til folketingsbeslutning - Fuldbyrkelse af domme afsagt in absentia.

Justitsministeriet har med skrivelse af 12. september 2008 anmodet om Landsforeningens bemærkninger til ovennævnte udkast.

Materialet har været udsendt til bestyrelsen, der bemærker, at man kan henholde sig til det udførlige høringssvar, der er afgivet til Lovafdelingens Procesretskontor den 10. april 2008 om samme emne. Besvarelsen vedlægges som særskilt fil.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

(Se Lf.Medd. hæfte 5 fra april 2008, i fil eller tryk side 113, ER).

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Amagertorv 11
6. oktober 2008

Vedr.: Sagsnr. 2008-319-0079. Høring vedr. Kommissionens meddelelse om EU's narkotikahandlingsplan for 2009-2012.

Med skrivelse af 29. september 2008 har ministeriet anmodet om Landsforeningens bemærkninger til ovennævnte.

Materialet har været forelagt foreningens bestyrelse, der ikke har bemærkninger til det foreslåede.

Nærværende er fremsendt som e-mail og med almindeligt brev.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Færdselsloven - Kontrollerende køreprøve

Færdselslovens § 60

En mand T var blevet frakendt sit kørekort betinget. Inden fristen for at indstille sig til kontrollerende køreprøve havde han imidlertid bestået prøven til erhvervsmæssig personbefordring. Politiet fandt dette uden betydning og inddrog T's førerret. Rigspolitiet stadfæstede afgørelsen, men Justitsministeriet var ikke enig heri og fandt, at T under de givne omstændigheder i medfør af FL § 60, stk. 3, ikke havde skullet aflægge kontrollerende køreprøve.

Justitsministeriet, Færdsels- og våbenkontoret, sagsnr. 2007-83-2277, 21/2 2008

Justitsministeriet skrev til T's advokat:

"Ved brev af 20. juli 2007 (CB/20762/mea) har De på vegne af Deres klient T rettet henvendelse til Justitsministeriet, idet Københavns Politi og siden Rigspolitiet efter Deres opfattelse uberettiget har fastholdt, at T, efter at være blevet frakendt sin førerret betinget, har været forpligtet til at aflægge en kontrollerende køreprøve, uanset at han i mellemtiden har bestået køreprøven til erhvervsmæssig personbefordring.

På baggrund af Deres henvendelse anmodede Justitsministeriet ved brev af 26. juli 2007 Rigspolitiet om en udtalelse og om udlån af sagens akter. Rigspolitiet fremsendte herefter sagens akter og en udtalelse af 31. august 2007 til Justitsministeriet.

Det fremgår af sagen, at T i kriminalretten i Hillerød den 28. september 2006 vedtog bl.a. en betinget frakendelse af førerretten som følge af færdselslovovertrædelser som han havde begået den 21. februar 2006. Københavns Politi meddelte herefter ved brev af 30. oktober 2006 T, at han skulle aflægge kontrollerende køreprøve inden den 30. januar 2007.

Ved brev af 6. februar 2007 meddelte Københavns Politi T, at hans førerret var indtaget, idet han ikke havde aflagt og bestået en kontrollerende køreprøve inden den af politiet fastsatte frist.

T påklagede den 9. februar 2007 denne afgørelse til Rigspolitiet, og gjorde gældende, at han ikke skulle aflægge kontrollerende køreprøve, idet han den 30. november 2006 havde bestået prøven til erhvervsmæssig personbefordring.

Rigspolitiet stadfæstede den 22. juni 2007 Københavns Politis afgørelse i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1004 af 6. oktober 2006 om kørekort (kørekortbekendtgørelsen), jf. nærmere herom nedenfor, og hidtidig administrativ praksis.

De har telefonisk over for Justitsministeriet oplyst, at Københavns Politi på Deres foranledning har stillet inddragelsen af T's førerret i bero som følge af Deres henvendelse til Justitsministeriet om sagen.

Justitsministeriet skal meddele følgende i anledning af Deres henvendelse:

Det fremgår af færdselslovens § 60, stk. 3, 1. pkt., at hvis førerretten er blevet frataget betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en kontrollerende køreprøve. Det fremgår endvidere af § 60, stk. 3, 4. pkt., at kontrollerende køreprøve dog ikke skal aflægges, hvis domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til fratagelsen.

I den foreliggende sag har T den 28. september 2006, som følge af de færdselslovs-overtrædelser han begik den 21. februar 2006, vedtaget en betinget fratagelse af førerretten. T har herefter den 30. november 2006 - og dermed inden den af Københavns Politi fastsatte frist for aflæggelse af kontrollerende køreprøve udløb den 30. januar 2007 - bestået køreprøven til erhvervmæssig personbefordring.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at T i medfør af færdselslovens § 60, stk. 3, ikke har skullet aflægge kontrollerende køreprøve.

Det er i § 77, stk. 2, 1. punktum, sidste led, i kørekortbekendtgørelsen bestemt, at en køreprøve skal være aflagt før afgørelsen om fratagelse af førerretten er endelig, for at den kan træde i stedet for en kontrollerende køreprøve. Denne bestemmelse er imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke i overensstemmelse med færdselsloven og kan ikke føre til et andet resultat i den konkrete sag.

Det kan oplyses, at Justitsministeriet snarest vil tage skridt til at ændre kørekortbekendtgørelsen, så den nævnte bestemmelse i § 77, stk. 2, 1. punktum, sidste led, udgår.

Genpart af dette brev er d.d. fremsendt til Københavns Politi og Rigspolitiet."

Vold på gade m.v. - Betinget straf - Gentagelsesvirkning - Medvirken

Straffelovens § 23, § 62, § 82, § 244 og § 247

Det er ikke altid til at forudse, hvorvidt personer, der dømmes for vold, kan få betinget dom eller dom til samfundstjeneste. I nedennævnte sag, hvor byretten idømte 50 dage ubetinget, ændrede landsretten resultatet til 40 dage betinget trods 2 tidligere voldsdomme, fordi den overfaldne havde talt aggressivt til T. De to tiltalte blev i byretten ikke dømt for vold i forening, men kun for, hvad de hver især havde begået.

ØL 19. afd. a.s. S-1714-08, 10/9 2008

T på 22 og S på 19 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 1, ved i marts 2008 i et S-tog kl. 06.00 i forening at have udøvet vold mod A, idet de flere gange slog ham i ansigtet og sparkede ham i ansigtet og på kroppen.

Begge påstod frifindelse.

T havde i grundlovsforhør afgivet en delvis erkendelse, idet han havde tildelt A et knytnæveslag efter provokation i form af slag eller skub, der havde givet ham et påviseligt mærke på læben. Under hovedforhandlingen forklarede han bl.a., at han havde sunget en provokerende sang i toget. Det var A, der havde overfaldet T.

S havde under grundlovsforhør erkendt at have sparket A på kroppen, men det var efter, at A havde startet slagsmålet. Under hovedforhandlingen fremkom han med den korrektion, at T og A ikke sloges, men at der var tumult imellem dem, idet de begge lå ned og hen over cykelstativerne og tumlede rundt. A havde startet med at slå T i hovedet. A virkede meget fuld.

A forklarede bl.a., at en gruppe kom ind i toget. En af dem (T) råbte højt "Fucking luder" og lignende. Han gik rundt og råbte efter nogle personer. A sagde fra sin plads, at T skulle lukke røven. De råbte lidt ad hinanden, hvorefter han pludselig blev slået på siden af hovedet af en anden person end T. A bestred at have slået først. Han faldt om som følge af slaget og blev sparket, hovedsageligt i hovedet.

Han havde stadig gener efter overfaldet.

En anden passager, P, der havde været lettere beruset, forklarede bl.a., at han havde set en person, der hang i bøjlerne, mens han sparkede i nærheden af hovedet på en person, der lå ned.

En tredje person, K, der efter hendes eget udsagn havde været meget påvirket, havde set en lyshåret mand hænge i hattehylden og et par gange lave trampebevægelser ned mod den person, der lå ned. Efterfølgende havde hun udpeget de to tiltalte og herunder S som den, der sparkede, hvorimod hun havde svært ved at sige præcist, hvad T havde gjort - men han var tydeligvis med i grupperingen.

En af T og S's venner, V, forklarede derimod, at det var A, der kom løbende gennem vognen og ind i T's bryst.

Der var fremlagt lægeattest, der angav bl.a. rødme og hævelse omkring højre øje.

S var ikke egnet til samfundstjeneste. Han havde to tidligere voldsdomme efter § 244 fra 2004 og 2007, senest en fællesstraf af 4 måneder, herunder 2 måneder betinget.

T havde også to voldsdomme efter § 244 fra 2006 og 2008, senest en fællesstraf af fængsel i 3 måneder.

S havde siddet varetægtsfængslet 3 måneder ved byrettens dom. T havde kun været frihedsberøvet i 2 dage.

Byretten lagde efter T's egen forklaring til grund, at han havde tildelt A et knytnæveslag, og fortsatte:

"Efter den meget troværdige forklaring fra vidnet A finder retten det ubetænkeligt at tilsidesætte tiltalte T's og de divergerende forklaringer fra tiltalte S og V om den påståede forudgående voldsudøvelse fra forurettedes side.

Det findes endvidere i overensstemmelse med tiltalte S's egen forklaring og efter forklaringerne fra vidnerne P og K bevist, at tiltalte S herefter tildelte forurettede mindst to spark, heraf mindst ét spark i ansigtet.

Det findes ikke bevist, at de tiltalte udøvede volden i forening eller at de tiltalte deltog aktivt i voldsudøvelsen udover det, der er anført ovenfor.

De tiltalte findes i det således beskrevne omfang skyldige i den rejste tiltale.

Straffen for tiltalte T fastsættes til fængsel i 50 dage, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.

Straffen for tiltalte S fastsættes til fængsel i 4 måneder. Straffen omfatter også den betingede straf i dommen af 22. januar 2007, jf. straffelovens § 61, stk. 2.

Efter forholdets karakter og henset til, at der er tale om vold i gentagelsestilfælde, finder retten ikke grundlag for at gøre straffene helt eller delvist betinget, ej heller med vilkår om samfundstjeneste."

T ankede med påstand om frifindelse. Anklagemyndigheden påstod skærkelse. T var i mellemtiden blevet prøveløsladt fra dommen i 2008 med en reststraf på 32 dage.

Et nyt vidne D forklarede:

"Han befandt sig i toget på vej hjem med sine venner blandt andet tiltalte. Han var rimelig meget beruset. De var alle glade og højrøstede. Pludselig kom A "løbende som en bjørn". Han løb over og ind i tiltalte, der faldt ned. Tiltalte rejste sig herefter, hvorpå A faldt ned. Det hele var meget tumultagtigt."

De øvrige vidners forklaringer blev dokumenteret.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det, at tiltalte har tildelt forurettede et knytnæveslag i ansigtet. Det tiltrædes endvidere, at det ikke kan anses for godtgjort, at forurettede A inden voldsudøvelsen har tildelt tiltalte et slag i ansigtet.

Efter en samlet bedømmelse af de afgivne forklaringer om hændelsesforløbet finder landsretten imidlertid, at den udøvede vold er udført i en oprørt sindstilstand, der var fremkaldt af forurettede ved dennes aggressive henvendelse til tiltalte. Forholdet er derfor omfattet af straffelovens § 82, nr. 5.

Som følge af det ovenfor anførte finder landsretten, at straffen bør nedsættes til fængsel i 40 dage. Det findes endvidere undtagelsesvist forsvarligt at gøre straffen betinget som nærmere anført nedenfor."

Betingelserne omfattede 2 års prøvetid og 1 års tilsyn.

Asyl - Udelukkelsesgrunde i medfør af Flygtningekonventionens art. 1 F a og b

Udlændingelovens § 7 og § 10

I en tidligere artikel, Lf.Medd. 19/2006, er behandlet en række sager om genoptagelse i Flygtningenævnet efter endt efterforskning hos SAIS. Nærværende artikel omtaler kort nogle sager, hvor Flygtningenævnet har skullet forholde sig til udelukkelsesgrundene i konventionen. Hverken udlændingenummer eller dato for nævnsafgørelsen kan medtages i referatet. Der er derimod for hovedpartens vedkommende henvisning til længere referater i de årlige beretninger fra Flygtningenævnets formandskab.

Indledning

Man skal være opmærksom på, at der er sket en vis ændring i sagerne og deres udfald. I 1980'ernes sidste del og 1990'erne kunne man støde på sager, hvor ansøgerne lystigt fortalte om drab - borgerlige eller politiske - som om man sad over for en serie- eller massemander, hvis man i øvrigt troede på historien. Der var ikke så meget at tabe herved. Ansøger kunne højst få afslag på asyl. Tålt ophold var ikke så meget anvendt, og der var ikke risiko for yderligere efterforskning med henblik på evt. at få statueret et strafansvar. Praksis forud for 2000 er derfor ikke medtaget i nærværende oversigt. Det er ved nogle af sidehenvisningerne anført, at det ikke af referatet fremgår, om der er tålt ophold. Men udgangspunktet er jo, at der ikke kan ske tvangsmæssig tilbagesendelse, hvis ansøger isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, jfr. udlændingelovens § 31.

- 1) **Flygtningenævnet 2000, § 7, stk. 1, men omfattet af både art. 1 F a og b. Tålt ophold**
Statsborger fra Sierra Leone havde som medlem af en modstandsbevægelse RUF som optagelsesritual henrettet en civil person og en politibetjent, der var blevet taget til fange af bevægelsen. Siden deltaget aktivt i drab af mænd i landsbyer.
(Årsberetning 2000.102)
- 2) **Flygtningenævnet 2000, § 7 (ikke specificeret om stk. 1 eller 2), men omfattet af både art 1 F a og b. Tålt ophold**
Statsborger fra Burundi. Sagen refereres ikke nærmere, da genoptagelsessagen fra 2004 er gengivet i den oven for nævnte artikel i Lf.Medd. 19/2006.
(Årsberetning 2000.103)

- 3) **Flygtningenævnet 2001, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F b**
To iranske statsborgere, der ved en russisk domstol var blevet idømt 5 og 5½ års fængsel for flykapring af et fly fra Aserbajdsjan og havde afsonet straffene i 1997. Flertallet fandt, at flykapring var en så grov forbrydelse, og at der ikke i den foreliggende situation var sådanne undskyldende omstændigheder, at ansøgerne kunne få asyl.
(Årsberetning 2001.191. Der er i referatet i årsberetningen ingen oplysninger om tålt ophold)
- 4) **Flygtningenævnet 2001, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F a. Tålt ophold**
Stabschefen fra Irak (blandt forsvarere kaldt "Nattens sidste cigaret" på grund af sin senere flugt fra overvåget tålt ophold). Havde været chef for hærens generalstab fra 1987 til 1990, herunder under kampagnerne mod kurderne i Nordirak 1987-89, hvor der blev anvendt evakueringer, deporteringer, fængslinger, henrettelser, forsvindinger og kemisk krigsførelse.
(Årsberetning 2001.192)
- 5) **Flygtningenævnet 2001, F-status**
Irakisk statsborger A, etnisk kurder fra det nordlige Irak, havde været anholdt af den irakiske efterretningstjeneste og blev løsladt på betingelse af samarbejde med andre personer. Kort før udrejsen pålagt at slå en KDP-mand ihjel. Deltog i planlægningsmøde, men planen blev afsløret, før den blev ført ud i livet. En af de sammensvorne blev siden dræbt i sin bil, hvorefter A udrejste. Et flertal af nævnet fandt ikke, at de foreliggende oplysninger om attentatforsøget gav tilstrækkeligt grundlag for at henføre A's forhold under art. 1 F b.
(Årsberetning 2001.193)
- 6) **Flygtningenævnet 2002, § 7, stk. 1, men omfattet af 1 F b**
Iransk statsborger. Faktum minder meget om sagen ovenfor under pkt. 3. Flygtet fra Aserbajdsjan med fly og idømt 5 års fængsel. Et flertal fandt, at art. 1 F b udelukkede ansøger fra asyl, uanset at han havde afsonet sin straf.
(Årsberetning 2002.279. Der er i referatet i årsberetningen ingen oplysninger om tålt ophold)
- 7) **Flygtningenævnet 2002, § 7, stk. 1, men omfattet af 1 F b**
Tamil fra Sri Lanka, der havde været tilknyttet de tamilske tigere (LTTE) havde udpeget forskellige stikkere, hvoraf mindst én var blevet dræbt, samt været med til at observere og planlægge tidsplan for angreb mod Centralbank i Colombo forud for bombeattentat i 1996, der medførte tab af mere end 100 menneskeliv. Et flertal fandt, at art. 1 F b udelukkede ansøger fra asyl, da ansøgers indsats ikke kunne karakteriseres som underordnet.

(Årsberetning 2002.280. Der er i referatet i årsberetningen ingen oplysninger om tålt ophold)

- 8) **Flygtningenævnet 2002, § 7, stk. 2, men omfattet af 1 F a. Tålt ophold**
 Statsborger fra Irak, etnisk kurder, arbejdet for den irakiske efterretningstjeneste, næstkommanderende for bataljon. Ikke aktiviteter siden 1991. Senere udsat for tortur. Oprindelig forklaret, at han havde deltaget i overgreb på kurdiske landsbyer, hvor størstedelen af de mandlige civile, der blev taget til fange, efterfølgende blev henrettet, og hvor han ved flere lejligheder havde haft kommandoen. Ansøger kunne ikke dække sig ind under, at han handlede efter ordre, idet han havde haft tilstrækkelig valgmulighed, og idet han om ikke andet kunne have unddraget sig ved at flygte den gang. Flertalsafgørelse.
 (Årsberetning 2002.280)
- 9) **Flygtningenævnet 2002, § 7 (ikke specificeret om stk. 1 eller 2), men omfattet af art. 1 F b**
 Nigerianer, medlem af den militante gruppe Bakasi Boys, var flygtet efter tyveri fra bevægelsens kasse. Inden da deltaget i torturering af et stort antal kriminelle og været vagtmand ved anholdelse og henrettelse af en person. Flertalsafgørelse.
 (Årsberetning 2002.281. Der er i referatet i årsberetningen ingen oplysninger om tålt ophold)
- 10) **Flygtningenævnet 2002, § 7, stk. 2**
 Irakisk statsborger i affekt stukket læge i halsen med saks oven på, at denne umiddelbart forinden - med dødelig udgang - havde behandlet ansøgerens barn. Nævnet lagde vægt på, at ansøger efter sin forklaring ikke havde til hensigt at dræbe lægen, men var i affekt. Derfor ikke art. 1 F b.
 (Årsberetning 2002.282)
- 11) **Flygtningenævnet 2003, § 7, stk. 2, men omfattet af art. 1 F b. Tålt ophold**
 Libysk ægtepar. Manden ansat hos politiet og havde under Udlændingestyrelsens behandling forklaret om sin deltagelse i anholdelser, drab m.v. på civilbefolkningen over en 5-årig periode. Fik selv senere problemer på grund af en beskyldning for våbentyveri. Hustruen legalt udrejst. Flertalsafgørelse.
 (Årsberetning 2003.287)
- 12) **Flygtningenævnet 2003, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F a. Tålt ophold**
 Afghansk KHAD-oberstløjtnant været med til anholdelser og vidende om, at de anholdte blev overgivet til tortur. 1 F b blev yderligere påberåbt, men ikke fulgt.
 (Årsberetning 2003.288)

- 13) **Flygtningenævnet 2003, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F a. Tålt ophold. Sagen siden omgjort, se under pkt. 24**
 Afghaner, højt profileret i PDPA og KHAD, havde fra 1985-88 været ansat som viceafdelingschef i efterretningstjenestens direktorat, der stod for spionage, anholdelse og ransagninger, og været med til at anholde 14-15 personer, som var overgivet til en anden afdeling. Lagt til grund, at han måtte være bekendt med de grove overtrædelser af menneskerettighederne, som fandt sted.
 (Årsberetning 2003.289)
- 14) **Flygtningenævnet 2004, § 7, stk. 2, men omfattet af art. 1 F b. Tålt ophold**
 Ghaneser, der selv var upolitisk, havde som hævn for drab af faderen sat ild til et hus tilhørende lederen af en anden familie, hvorved to af lederens børnebørn omkom. Konkret risiko for dødsstraf og derfor omfattet af § 7, stk. 2, men udelukket som følge af den grove og alvorlige forbrydelse, som ikke kunne anses for politisk.
 (Årsberetning 2004.225)
- 15) **Flygtningenævnet 2004, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F a. Tålt ophold**
 Afghaner, der som led i sin krigstjeneste som menig soldat for Hezb-e-Wahdat havde deltaget i tortur og mishandling af krigsfanger. Selv efterfølgende torture-re af Taleban.
 (Årsberetning 2004.226)
- 16) **Flygtningenævnet 2004, § 7, stk. 1, men omfattet af både art. 1 F a og b. Tålt ophold**
 Kinesisk læge L havde efter egen forklaring deltaget i udførelse af aborter på kvinder, der blev underkastet indgrebet under tvang 7-9 måneder henne i graviditeten. Der blev givet medikamenter for at dræbe fostrene, men da dette ikke altid lykkedes, måtte L og hendes kolleger sprøjte de levendefødte med luft i brystet eller blodårer, således at de afgik ved døden.
 Nævnet fandt, at det måtte karakteriseres som en alvorlig ikke politisk forbrydelse, art. 1 F b, og da handlingerne var udøvet over en årrække, måtte de endvidere anses som et led i systematiske overgreb på civilbefolkningen eller dele deraf, jfr. art. 1 F a.
 (Årsberetning 2004.227)
- 17) **Flygtningenævnet 2004, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F a. Tålt ophold**
 Afghaner A med tilknytning til PDAP og KHAD, senest med en høj rang og høje poster i en provins, hvor opgaven bl.a. var kontrol af grænseområder og flygtninge. Han havde haft ansvar for arrestation af et stort antal bevæbnede terrori-

ster, som efterfølgende var blevet overgivet til afhøringsafdelingen. Senere blev A efterstræbt af Taleban.

Nævnet fandt, at der var alvorlig grund til at antage, at A havde begået en forbrydelse omfattet af art. 1 F a. Det var usandsynligt, at A ikke skulle have været involveret i, hvilke oplysninger, der fremkom i forbindelse med forhør og måden, hvorpå oplysningerne fremkom.

(Årsberetning 2004.229)

18) **Flygtningenævnet 2004, § 7, stk. 2**

Statsborger fra Burundi kort omtalt i nærværende artikel under pkt. 2 og tidligere i Lf.Medd. 19/2006. Efter undersøgelse i SAIS, hvor man endte med at indstille efterforskningen, blev sagen genoptaget i nævnet, der endte med at give F-status (flertalsafgørelse).

(Årsberetning 2004.231)

19) **Flygtningenævnet 2005, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F b. Tålt ophold**

Iraner I indrejst i 1990 som kvoteflygtning og tildelt konventionsstatus, men siden i 2004 udvist i forbindelse med dom på fængsel i 1 år og 9 måneder for overtrædelse af straffeloven og lov om euforiserende stoffer. I havde som 17-18 årig deltaget i 17-18 likvideringer af revolutionsgardister. Der var enighed i nævnet om at betegne de omtalte likvideringer som alvorlige forbrydelser. Et flertal fandt, at handlingerne havde været af en sådan uproportional karakter i forhold til de politiske mål for kurderne i området, at de måtte betegnes som ikke-politiske i forhold til art. 1 F b.

(Årsberetning 2005.160 - se også indledningen til afsnittet i beretningen fra side 158f)

20) **Flygtningenævnet 2005, § 7, stk. 2, men omfattet af art. 1 F b. Tålt ophold**

Nigerianer N havde efter egen forklaring opbevaret og uddelt våben med henblik på selvforsvar over for andre personer af muslimsk observans i forbindelse med et lokalvalg. Nævnets flertal fandt, at N var i en reel risiko for dødsstraf ved en tilbagesendelse, men der var alvorlig grund til at antage, at N ved at have dræbt et ikke nærmere oplyst antal mennesker under kampene mellem to partier i 2004 havde begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse. Efter N's egne oplysninger måtte det lægges til grund, at hans deltagelse skete som følge af afbrænding af hans busser, drab på en chauffør og afbrænding af ansøgers hus.

(Årsberetning 2005.161. Se efterskriften til kendelsen i Årsberetningen)

21) **Flygtningenævnet 2005, § 7, stk. 2, men omfattet af art. 1 F b. Tålt ophold**

Algier A, der siden 1989 havde været aktiv for FIS/AIS og havde udført talrige kriminelle handlinger, bl.a. for at indsamle våben og penge. I Frankrig idømt 6

års fængsel bl.a. for besiddelse af sprængstoffer og tilknytning til en terrororganisation. Tidligere i Frankrig dømt bl.a. for forsøg på manddrab og overfald på politiofficer. Nævnet var enig i Udlændingestyrelsens vurdering, hvorefter A på grund af de forhold, han var dømt for i Frankrig, var omfattet af art. 1 F b. (Terrorhandlinger anses normalt som en alvorlig ikke-politisk forbrydelse, da de som udgangspunkt er disproportionaler i forhold til et eventuelt politisk formål, jfr. Årsberetning 2005, 165)
(Årsberetning 2005.163)

- 22) **Flygtningenævnet 2005, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F b. Tålt ophold**
Statsborger fra Burundi havde under sagens oplysning selv forklaret, at hans aktiviteter for to såkaldte befrielses- og demokratiorganisationer, herunder informationsvirksomhed, havde ført til drab på soldater, civile samt tilfangetagne personer. Selv om han senere trak oplysningerne tilbage, kunne nævnet ikke fæste lid til, at der havde foreligget misforståelser. Der var et åbenbart misforhold mellem de begåede handlinger og organisationernes angivelige formål.
(Årsberetning 2005.165)
- 23) **Flygtningenævnet 2005, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F b. Tålt ophold**
Iraker I, medlem af Ansar Al-Sunna, der i den periode, hvor I havde været aktivt medlem, var involveret i grove menneskerettighedskrænkelser, herunder tortur og henrettelser af tilfangetagne personer. I havde som menig under kamphandlinger selv tilbageholdt personer, der blev overgivet til bevægelsen Bezutnaway Islam. Han havde hørt, at fanger var blevet tortureret.
Nævnets flertal fandt, at der var alvorlig grund til at antage, at aktiviteterne var omfattet af art. 1 F b. Der var et åbenbart misforhold mellem de begåede handlinger og bevægelsens politiske mål.
(Årsberetning 2005.166)
- 24) **Flygtningenævnet 2006, § 7, stk. 1**
Sagen fra 2003 er gengivet ovenfor under pkt. 13. Genoptaget på grund af nyt baggrundsmateriale og revurdering af tidligere baggrundsmateriale vedr. KHAD. Det kunne ikke generelt lægges til grund, at enhver officer inden for KHAD havde været involveret i eller haft kendskab til de grove overtrædelser af menneskerettighederne, som utvivlsomt fandt sted inden for KHAD. En konkret vurdering førte til, at udelukkelsesgrundene i konventionen ikke forelå.
(Årsberetning 2006.116)
- 25) **Flygtningenævnet 2008, § 7, stk. 1, men omfattet af art. 1 F a. Tålt ophold**
Iraker I havde som officer været livvagt for højtstående iraker H under Saddam Hussein-regimet og udstationeret under nedkæmpelse af opstanden i det sydlige

Irak i 1991-92. Havde under sagens oplysning forklaret, at han havde overværet mange overgreb, herunder at H egenhændigt tævede oprørere, inden han beordrede soldater til at dræbe de pågældende. Under nævnsbehandlingen undveg han at besvare en række spørgsmål om overgrebene, så der var alvorlig grund til at antage, at I havde begået eller medvirket til krigsforbrydelser.

(Utrykt)

Landsforeningens Meddelelse 102/2008

Beslaglæggelse - Konfiskation - Skudsikker vest

Straffelovens § 75 og § 77 a, retsplejelovens § 802

Politiet ville have en skudsikker vest beslaglagt hos en person P, der var mistænkt for overtrædelse af våbenloven. Retten fandt ikke, at betingelserne for beslaglæggelse var opfyldt.

Københavns Byret SS 1-14636/2008, 20/8 2008

Anklagemyndigheden, den beskikkede forsvarer og P var mødt. Resten er citat af retsbogen:

"Der fremlagdes politirapport, der er modtaget i retten 14. juli 2008 kl. 8.00, og hvorefter fremgår, at Københavns Politi den 13. juli 2008 kl. 11.23, foretog en foreløbig beslaglæggelse af en skudsikker vest hos sigtede P, der mistænkes for overtrædelse af våbenloven.

Sigtede har fremsat anmodning om, at sagen forelægges for retten.

Anklagemyndigheden har anført, at en skudsikker vest er omfattet af straffelovens § 75 subsidiært § 77a. Beslaglæggelse kan derfor ske med henblik på konfiskation eller sikring af bevis. Endvidere er en skudsikker vest af en sådan karakter, at den er omfattet af straffelovens § 77a.

Forsvareren har anført, at en skudsikker vest ikke kan anses som omfattet af § 75, stk. 1 eller 2. Der er tale om en defensiv beklædningsgenstand og den kan heller ikke være omfattet af straffelovens § 77a.

Der afsagdes i medfør af retsplejelovens § 806, stk. 3, sålydende (*ordret citeret, ER*)

K E N D E L S E:

Efter de foreliggende oplysninger, herunder særligt at der er tale om en skudsikker vest, som ikke omfattes af konfiskationsbestemmelsen, jf. straffelovens § 75, stk. 1 og 2, og § 77a. Betingelserne for at foretage beslaglæggelse i medfør af retsplejelovens § 802, stk. 1 og 2, har derfor ikke været opfyldt, hvorfor

b e s t e m m e s:

Det godkendes ikke, at Københavns politi den 13. juli 2008 hos sigtede P har beslaglagt en skudsikker vest. Beslaglæggelsen opretholdes derfor ikke."

- oo0oo -

Redaktøren bemærker, at der findes en tidligere afgørelse om skudsikker vest i Lf.Medd. 38/1999 Ø. Her blev en mand tilhørende Bandidos dømt for overtrædelse af politivedtægten (ordensbekendtgørelsen i dag) ved under rockerkrigen sammen med andre at have taget opstilling på et torv iført skudsikker vest, hvilket var egnet til at forstyrre den offentlige orden. Straffen bortfaldt dog i medfør af den daværende straffelovs § 84, stk. 1, nr. 3 (undskyldelig retsvildfarelse).

Landsforeningens Meddelelse 103/2008

Forsvarerbeskikkelse - To advokater fra samme kontor - Interessekonflikt?

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 6

Sigtedes frie valg af forsvarer er en grundlæggende rettighed, jfr. EMK art. 6, stk. 3, litra C. Det forhold, at der mellem to eller flere sigtede i samme sag er eller kan opstå modstridende interesser, er efter nedennævnte byretskendelse ikke i sig selv ensbetydende med, at to eller flere advokater fra samme kontor ikke kan beskikkes som forsvarer for de sigtede efter disses eget ønske og under hensyn til de advokatetiske regler.

Københavns Byret SS 3-18739/2008, 19/9 2008

T var som sigtet for forsøg på manddrab fremstillet i grundlovsforhør den 27/8 2008 kl. 10.12 og fik beskikket den jourhavende advokat A. T bemærkede, at han ønskede advokat L beskikket som forsvarer. Anklagemyndigheden protesterede, idet det måtte antages, at der ville være interessekonflikt, idet en medsigtet i sagen havde fået beskikket advokat P fra samme kontor.

Retten besluttede også af tidsmæssige grunde at fastholde beskikkelsen af advokat A. Proceduren vedrørende interessekonflikt måtte behandles i et særskilt retsmøde.

Herefter afgav T forklaring for lukkede døre.

Kl. 10.50 mødte advokat L og anmodede om beskikkelse. Dommeren gjorde L bekendt med den beslutning, som dommeren traf ved retsmødets start. L kærede beslutningen til Østre Landsret og bemærkede, at han ville indgive kæreskrift. L forlod retsmødet kl. 10.54.

Af tekniske grunde, der havde noget med retsbogens udvisende at gøre, iflg. advokat L, kom landsretten ikke til at behandle kæremålet. I stedet begærede L et hurtigt retsmøde i byretten, hvor en anden dommer den 19/9 2008 afsagde følgende kendelse:

"Det forhold, at der mellem to eller flere sigtede i samme sag er eller kan opstå modstridende interesser er ikke i sig selv ensbetydende med, at to eller flere advokater fra samme kontor ikke kan beskikkes som forsvarer for de sigtede efter disses eget ønske og under hensyn til de advokatetiske regler. Den omstændighed, at der er tale om et mindre kontor med få advokater kan ikke i sig selv føre til andet resultat. Retten har herved også henset til, at sigtedes frie valg af forsvarer er en grundlæggende rettighed, jf. artikel 6, stk. 3, litra c, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Advokat L's begæring om beskikkelse som forsvarer for sigtede T tages derfor til følge.

Thi bestemmes:

Advokat L's begæring om beskikkelse som forsvarer for T tages til følge.

Retten tilbagekaldte således beskikkelsen af advokat A og beskikkede i stedet advokat L som forsvarer for sigtede T.

Sagen udsat."

- oo0oo -

Redaktøren henviser til sin oversigtsartikel i Lf.Medd. 18/2006, pkt. 3.1. - Sager om interessekonflikt - hvori er gengivet et kort referat af Lf.Medd. 68/1996 V, Lf.Medd. 90/1996 V og Lf.Medd. 96/1997 B, der når til samme resultat, men nok med lidt

mindre vidtgående præmisser. Der var i den ovennævnte sag fra 2008 intet fremme i det første retsmøde om, hvorvidt der konkret kunne antages at være interessekonflikt mellem de to sigtede.

Landsforeningens Meddelelse 104/2008

Erklæringer, ensidigt indhentede og indeholdende bevisvurdering - Dokumentation - Bevis - Terrorsag - Ekstrakter i nævningsager

Retsplejelovens § 871

I den såkaldte Terrorsag fra Glasvej ville anklagemyndigheden dokumentere en erklæring indhentet fra vicechefen fra det amerikanske Justitsministeriums Antiterrorenhed.

Forsvarerne protesterede og fik medhold i nedennævnte kendelse. Men historien har en efterskrift, se nedenfor.

Retten på Frederiksberg, 1-4390/2008, 24/9 2008

Der citeres fra retsbogen s. 106 f:

"Anklagemyndigheden anmodede i medfør af retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 5, subsidiært § 871, stk. 4, om tilladelse til at dokumentere erklæring af 17. september 2008 fra Det Amerikanske Justitsministerium (Ex. 51, side 18-21).

Forsvarerne protesterede.

Der afsagdes efter de juridiske dommers votering følgende

k e n d e l s e:

En erklæring som den omhandlede er som udgangspunkt omfattet af retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 5. Som erklæringen fremstår, indeholder den imidlertid en bevisvurdering, og den er ufuldstændig i relation til grundlaget, hvorpå konklusionerne er draget. Retten finder derfor ikke, at erklæringen kan tillades dokumenteret, hverken efter retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 3, eller undtagelsesvist efter § 871, stk. 4.

T h i b e s t e m m e s:

Anklagemyndighedens begæring om dokumentation af erklæringen tages ikke til følge."

- oo0oo -

Forsvareren for en af de tiltalte tilføjer bl.a., at det førte til, at erklæringens forfatter "lynhurtigt og stik imod, hvad anklagemyndigheden ellers havde oplyst kunne lade sig gøre, blev hevet ind som vidne." Forsvareren fremførte synspunkter om omgåelse, men fik ikke medhold heri.

Forsvareren bemærker yderligere af interesse for de nye nævningesager:

"Det er jo i det hele taget et stort problem efter den nye nævningesagsordning, at ekstrakter udleveres til nævningerne, som har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet undervejs, særligt når anklagerne - som det skete i Glasvejssagen - løbende kan producere nye ekstrakter under hovedforhandlingen, hvor forsvarerne ikke har haft lejlighed til at sætte sig ind i materialet, inden ekstrakterne udleveres til nævningerne.

Hvis kendelsen fra Glostrup får lov til at stå, så betyder det, at anklagerne kan hive en ensidigt indhentet erklæring fra offentlig myndighed ind i ekstrakten, og hvis de får afslag på dokumentation, så kan de få forfatteren ind i vidneskranken, og så er den klaret. Meget problematisk."

- oo0oo -

Redaktøren tilføjer - fra avislæsning - at vidnets forklaring drejede sig om identificering af en person som værende et ledende medlem af al-Qaeda.

Landsforeningens Meddelelse 105/2008

Røveri - Langvarig sagsbehandling - Medvirken - Betinget straf - Til-lægsstraf

Straffelovens § 23, § 56, § 82, § 89 og § 288

T, nu 22 år, var tiltalt for nogle røverier på tankstation tilbage i marts 2005. Han havde dengang været varetægtsfængslet 40 dage fra april - juni 2005. Efter parternes samstemmende påstand blev han idømt betinget straf, der blev udmålt til 1 års fængsel. Der var en række mindre væsentlige forhold ud over røverierne.

S på nu 20 år blev dømt for medvirken til et af røverierne og fik 6 måneder betinget. Det havde ikke beroet på de tiltaltes forhold, at sagen ikke kunne afgøres tidligere. Begge havde domme efter gerningstidspunkterne for røverierne.

Vedr. medvirken bør man ikke stige ud af en bil, mens en anden begår røveri.

Retten i Helsingør SS 1-2981/2007, 2/9 2008

Anklageskrift var indgivet til retten i november 2007, og der var et tillægsanklageskrift vedr. S fra april 2008.

Hovedforholdene vedr. T, nu 22 år, og S, nu 20 år, var forhold 2-4, hvor begge var tiltalt.

Forhold 2: Forsøg på røveri, straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved den 7. marts 2005 på en tankstation i forening og efter forudgående aftale med A og B, som allerede var dømt for forholdet, at have truet to kvindelige tankpassere med en attrappistol og råbt "det er et røveri!" og "kom med pengene". Personalet efterkom ikke ordren.

Forhold 3: Røveri den 8. marts 2005 (efter midnat) på en anden tankstation ligeledes sammen med A og B at have truet en tankpasser med en attrappistol og sagt "hit med pengene" og derved fået et udbytte på 2.188 kr.

Forhold 4: Røveri den 8. marts 2005 (ca. 2 timer efter forhold 3) på en tredje tankstation ligeledes sammen med A og B at have truet en tankpasser med en attrappistol og flere gange sagt "det er et røveri" og derved fået et udbytte på 500 kr.

T var yderligere tiltalt for to gange at have sat sig i forbindelse med en fængslet person i den lokale arrest efter sin løsladelse, idet han råbte op mod arresten.

Herudover en række mindre alvorlige færdselsforseelser både i bil og på knallert.

S var tiltalt for 4 tyverier fra biler. Det eneste, han kunne erkende, var at have kørt bil uden kørekort, sagens forhold 19.

T nægtede forhold 4 og en af færdselsforseelserne, men erkendte sig i øvrigt skyldig.

Anklagemyndigheden nedlagde for begge påstand om betinget straf med tillægsbøder på henholdsvis 4.000 og 6.000 kr.

T var bl.a. straffet i oktober 2005 med en betinget dom uden straffastsættelse for forsøg på tyveri og ulovlig tvang og i december 2007 for § 245, § 252 og nogle færdselsforseelser med fængsel i 3 måneder og tillægsbøde på 5.000 kr. Han var egnet til samfundstjeneste.

S var senest straffet i august 2006 med fængsel i 9 måneder for § 245 og § 288 og november 2007 for bl.a. § 244 med fængsel i 60 dage, uden at reststraffen i forbindelse med tidligere prøveløsladelse blev udløst. Han var egnet til samfundstjeneste.

Det fremgik bl.a. af T's forklaring, at han havde aftalt med A, at de skulle begå røverier mod tankstationer, idet de, eller i hvert fald A, havde gæld til en person, de var bange for. T var chauffør for A og deltog i planlægningen.

Retten fandt det ikke bevist, at S havde deltaget i den forudgående planlægning, eller at han var bekendt med T's og A's planer. Han blev siddende i bilen ved den første tankstation. Retten fandt herefter ikke, at S havde medvirket til røveriforsøget, og han blev frifundet i forhold 2.

S var derimod klar over, at der skulle begås yderligere røverier, da bilen fortsatte hen til den anden tankstation. Alle steg ud af bilen. A løb ud og gemte sig bag et plankeværk. Herefter kørte bilen med de tre øvrige hen til en anden tank i nærheden, hvor de ventede, til A kom løbende med en masse penge, som blev smidt om til S og B på bagsædet.

S havde dermed medvirket ved at stige ud af bilen og sammen med de øvrige holdt øje med tanken, mens A skjulte sig, ligesom han ved sin tilstedeværelse psykisk havde støttet op om A's forehavende.

S gik hjem inden det sidste røveri i forhold 4, hvorfor han blev frifundet herfor.

T blev imidlertid også frifundet. Der havde været en dårlig stemning, og A havde lovet, at det var slut, men begik efter en pludselig indskydelse det sidste røveri. Dette var bekræftet af tankpasseren, der forklarede, at B og T efter hans opfattelse blev lige så forskrækkede som vidnet selv.

S blev dømt for de senere tyverier fra biler.

T blev idømt 1 års fængsel og S ½ års fængsel. For begge var det anført:

"Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på, at røverifor-

holdene er begået for 3½ år siden, og at det ikke har beroet på tiltaltes forhold, at sagen ikke tidligere har kunnet afgøres."

T havde siddet varetægtsfængslet 40 dage i april-juni 2005 og S i 15 dage i september 2007. Derudover skulle de betale tillægsgbøder - T 4.000 kr. og S 6.000 kr. for færdselsforseelserne.

S skulle kun betale delvise sagsomkostninger, nemlig 30.000 kr. + m. Statskassen skulle endeligt udrede 20.957,40 kr. incl. transportgodtgørelse og med tillæg af moms til forsvareren.

Landsforeningens Meddelelse 106/2008

Færdselsloven - Hastighed - Laser - Bevis - Frakendelse, undladt

Færdselslovens § 4

T var tiltalt for at have kørt 97 km/t, hvor færdselstavlen sagde 60 km/t, og blev dømt i byretten med bøde og betinget frakendelse. Landsretten frifandt for den betingede frakendelse, idet der ikke var foretaget sigtekontrol med laserapparatet efter måleserien som foreskrevet i vejledningen. Bøden blev nedsat.

ØL 15. afd. a.s. S-3867-06, 24/9 2008

T var tiltalt efter FL § 118, jfr. § 4, stk. 1, ved i juli 2006 at have ført motorcykel med mindst 97 km/t, selv om det ved færdselstavle var angivet, at hastigheden ikke måtte overstige 60 km/t.

Der var påstand om bøde og betinget frakendelse.

T nægtede sig skyldig. Han forklarede bl.a., at en lastbil havde sat farten op, mens han søgte at overhale den. Da han var lige ud for lastbilen, trak denne til venstre samtidig med, at den bremsede op. T måtte give motorcyklen al den gas, den kunne, for at komme forbi og dermed undgå en påkørsel. Han bestred ikke, at han under manøveren kunne have kørt med en hastighed på 97 km/t. Havde han deaccelereret, havde der været risiko for udskridning. Han vidste ikke, hvorfor lastbilen bremsede og trak til venstre. Måske var føreren blevet opmærksom på måleholdet på jernbanebroen.

Vicepolitikommissær S forklarede bl.a. som vidne, at han udførte hastighedskontrol med en kollega og havde placeret sig på en cykelbro, hvor han foretog målinger med laser. Han havde bemærket en motorcykel i 2. vognbane og målte hastigheden til 101

km/t, der med sædvanlig tolerance giver et resultat på mindst 97 km/t. Han havde ikke bemærket biler, hverken umiddelbart foran eller bagved motorcyklen. Han kunne ikke se, om T havde foretaget en overhaling før broen, men bemærkede ikke nogen lille lastbil i første vognbane.

Laserapparatet blev kontrolleret på sædvanlig måde den pågældende dag. Inden målingen sikrede man, at det var indstillet korrekt. Hastighedens visning i displayet blev under måleforløbet kontrolleret hver halve time, og det fungerede, som det skulle.

Byretten fandt T skyldig efter anklageskriftet, og det fandtes ikke godtgjort eller sandsynliggjort, at hastigheden havde været nødvendig for at afværge en påkørsel med den lastbil, som T iflg. sin egen forklaring var ved at overhale eller netop havde overhalet.

T blev idømt en bøde på 2.500 kr. og sædvanlig betinget frakendelse.

T ankede til frifindelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

T forklarede supplerende bl.a.:

"... at han ikke så på speedometeret under kørslen. I byretten havde han derfor tillid til, at politiets måling var korrekt. Han er imidlertid efterfølgende blevet gjort opmærksom på, at politiets måling ikke er foretaget korrekt, idet der ikke blev lavet sigtekontrol umiddelbart efter, at målingen på stedet blev afsluttet. Han vil anslå, at han havde kørt med omkring 95 km/t. Han kan således erkende en overtrædelse over 50 procent af den tilladte hastighed på 60 km/t, men under 60 procent. Hans overhalingsmanøvre begyndte mellem jernbanebroen og fodgængerbroen. Overhalingen blev først tilendebragt midtvejs mellem fodgængerbroen og rundkørslen. Han mener, at han stadig lå i ydersporet, da han blev målt. Sigtet på en laser kan sammenlignes med sigtet på en riffel. Der var sædvanlig jævn morgentrafik på det pågældende tidspunkt."

Vicepolitikommissær S forklarede supplerende bl.a.:

"... at han ikke bemærkede køretøjer foran eller bagved tiltaltes motorcykel, da målingen blev foretaget. Målingen af tiltalte blev foretaget ca. ½ time før morgentravlheden. Når man ser igennem laseren, har man alene rettet sin opmærksomhed på det køretøj, der måles. Han befandt sig på fodgængerbroen og så i retning mod Nykøbing. Tiltalte var ikke i færd med at undgå en påkørsel på det tidspunkt, hvor vidnet foretog målingen. Han har udfyldt laserkontrolskemaet. Sigtekontrollen skulle også i 2006 foretages som beskrevet i Rigspolitechefens vejledning fra 2007, dvs. inden må-

leserien begyndte, og efter at måleserien blev afsluttet. Det er en fejl, at han ikke noterede nogen afsluttende laserkontrol i skemaet. Han kan ikke sige, om det er udtryk for, at der ikke blev foretaget en afsluttende kontrol, eller om den afsluttende kontrol blot ikke blev noteret. Han plejede altid at foretage en afsluttende sigtekontrol, og han har aldrig været ude for, at der har været noget galt med laseren."

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Det fremgår af Rigspolitichefens brugervejledning af 2007, der i relation til sigtekontrol også gjaldt i 2006, at der skal udføres en sigtekontrol før og efter hver måleserie. Formålet hermed er at sikre, at måleresultatet med sikkerhed hidrører fra det køretøj, der er sigtet på. I laserkontrolskemaet er det ikke noteret, at der blev foretaget en sigtekontrol efter afslutning af måleserien, og efter S's forklaring for landsretten kan der ikke ses bort fra, at der ikke blev foretaget en sådan kontrol. Herefter finder landsretten det overvejende betænkeligt at anse det for godtgjort, at tiltalte har kørt med en hastighed på mindst 97 km/t. Efter tiltaltes forklaring og bevisførelsen i øvrigt anses det derimod for godtgjort, at tiltalte har kørt med en hastighed på omkring 95 km/t, dvs. med en overskridelse af den tilladte hastighed på mindre end 60 procent.

Efter det anførte nedsættes bøden til 2.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage, ligesom tiltalte frifindes for påstanden om betinget frakendelse af førerretten.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Landsforeningens Meddelelse 107/2008

Færdselsloven - Mangler ved køretøjet - Frakendelse, undladt - Frifindelse - Beviser

Færdselslovens § 67

T førte lastbil med påhæng, der ikke var forsynet med afskærmning mod underkøring bagtil. Han blev frifundet, da anklagemyndigheden ikke havde tilvejebragt sagkyndig erklæring vedr. vogntoget.

Retten i Horsens SS 1225/2008, 20/8 2008

T var tiltalt for overtrædelse af (resten er citat af dommen):

"færdselslovens § 67, stk. 1 og stk. 3, jf. bekendtgørelse nr. 9402 af 8. marts 2007 om detailforskrifter for køretøjer punkt. 9.08.025(1) - ved den 3. september 2007 cirka kl. 11.50 under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden at have ført lastbil X ad Vestvejen ved 102,2 km-mærket i Horsens kommune, selv om den ikke var i forsvarlig stand, så den kunne benyttes uden fare og ulempe for andre, idet den ikke var forsynet med afskærmning mod underkøring bagtil.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og at frakendelsen skal ske betinget, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har forklaret, at han er ansat ved lastvognsfirmaet. Han har tidligere været ansat der i 8 år og er blevet ansat det samme sted igen. Han kører dagligt i lastbil. Den 3. september 2007 kørte han i lastbilen, som han normalt kører med. Lastbilen er fastladet med 2 akslet forvogn og kærre-anhængertræk. Der er ikke underkøringsbjælke bagpå. Han er ikke klar over, at der skulle være en underkøringsbjælke bagpå. Lastbilen er købt brugt og er blevet synet 4 gange uden anmærkninger. Trækket sidder lavt i 45-50 cm højde. Der er ikke lavet ændringer ved køretøjet.

Af anmeldelsesrapport af 4. september 2007 fremgår det, at "ved opmåling fandtes at man kunne komme 147 cm ind under ladet forinden man nåede til tilkoblingsanordningen til anhænger. Lastbilens vanger var 72 cm over kørebanen."

Der har været fremlagt brev af 29. juni 2006 fra bilinspektør B og registreringsattester for lastbilen og påhængsvognen.

Retten bemærkninger:

Anklagemyndigheden har ikke tilvejebragt en sagkyndig erklæring vedrørende vogntoget, og det lægges herefter i overensstemmelse med tiltaltes forklaring til grund, at vogntoget bestod af en lastbil og kærre. Det følger af detailforskrifternes punkt 9.08.200, at vogntoget ikke skal være beskyttet med afskærmning bagtil mod underkøring, og tiltalte frifindes derfor for overtrædelse af detailforskrifterne.

Der er ved de oplysninger, der er forelagt retten, ikke ført bevis for, at tiltaltes kørsel med vogntoget er kørsel med et køretøj, der er indrettet på en sådan måde, at det ikke

kan benyttes uden fare for andre, og retten frifinder derfor tiltalte for overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 1, og stk. 3.

Det følger af det anførte, at påstanden om betinget frakendelse af førerretten ikke tages til følge."

Landsforeningens Meddelelse 108/2008

Narkotika - Kokain - Varetægtsfængsling efter dom? - Retshåndhævelsesarrest

Straffelovens § 191 og retsplejelovens § 762 og § 769

T blev dømt for besiddelse med henblik på videreoverdragelse af 186 g kokain og 1.465 g hash og idømt 1 år og 3 måneders fængsel (dissens for mildere straf). Mod anklagerens protest blev T løsladt til senere afsoning, bl.a. på grund af hans mindre rolle i sagen og risikoen for, at han ville miste sin bolig.

Retten på Frederiksberg SS 2-4865/2008, 19/8 2008

T på 42 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191 ved i maj 2008 på bopælen med henblik på videreoverdragelse at have besiddet 186,35 g kokain og 1.465,75 g hash.

T var ustraffet og egnet til samfundstjeneste. T's forklaring fremgår hverken af dommen eller retsbogen.

Retten fandt T skyldig og fastsatte straffen til fængsel i 1 år og 3 måneder. Det hedder herefter i dommen:

"To af domsmandsrettens medlemmer finder under hensyn til karakteren af den begåede kriminalitet ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget.

En af domsmandsrettens medlemmer finder under hensyn til de gode personlige forhold, at 1 år af straffen bør gøres betinget på vilkår som anbefalet af Kriminalforsorgen, herunder udførelse af samfundstjeneste i 100 timer inden for en længstetid på 1 år, og således at den ubetingede del af straffen anses for udstået med den skete varetægtsfængsling.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

T tog betænkningstid med hensyn til anke.

T, der havde siddet varetægtsfængslet knap 3 måneder, begærede sig løsladt. Anklagemyndigheden protesterede med henvisning til RPL § 769, stk. 1, jfr. § 762, stk. 2, nr. 1.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E:

"Når henses til det oplyste om domfældtes mindre rolle i sagen, hans forhold til sin datter og til det oplyste om risikoen for, at domfældte mister sin andelsbolig ved fortsat fængsling, findes der - uanset den idømte frihedsstraf - ikke grundlag for fortsat fængsling under eventuel anke, eller indtil straffuldbyrkelse kan iværksættes, hvorfor

bestemmes:

Domfældte T løslades til bopælen."

- oo0oo -

Redaktøren henviser til kendelserne i Lf.Medd. 83/2008.

Landsforeningens Meddelelse 109/2008

Ransagning, ulovlig

Retsplejelovens § 792 og § 796

I en sag om sigtelse for bl.a. hustruvold og voldtægt, hvor ægtemanden var varetægtsfængslet, skaffede politiet ved hjælp af en ransagning anmelderinden A adgang til ægtemandens lejlighed 2½ måned efter, at hun var flyttet på krisecenter. Da der hverken var samtykke eller retskendelse, og da øjemedet ikke krævede øjeblikkelig ransagning, blev denne kendt ulovlig.

Retten i Næstved SS 2780/08, 25/9 2008

Under et retsmøde i anledning af en fristforlængelse klagede forsvareren over en foretaget ransagning den 21/5 2008.

Retten afsagde følgende kendelse:

"Det fremgår, at ransagningen blev foretaget den 21. maj 2008 i forbindelse med, at politiet hjalp A med at hente ting fra hendes og T's lejlighed. På det tidspunkt havde A boet på et krisecenter i ca. 2½ måned.

Da der var tale om ransagning af en mistænks bolig, finder retten, at ransagningen forudsatte enten forudgående retskendelse, jf. retsplejelovens § 792, stk. 2, at øjemedet krævede øjeblikkelig ransagning, jf. retsplejelovens § 796, stk. 3, eller skriftligt samtykke fra T som mistænkt, jf. retsplejelovens § 796, stk. 5.

Da der ikke forelå nogen forudgående retskendelse eller noget skriftligt samtykke fra T, og da øjemedet efter det oplyste ikke kunne begrunde ransagning uden forudgående retskendelse, finder retten, at ransagningen må anses for ulovligt foretaget.

Thi bestemmes

Politiets ransagning hos T den 21. maj 2008 er ikke lovligt foretaget."